

บันทึก

เรื่อง สิทธิในการจดทะเบียนอากาศยาน

กระทรวงคมนาคมได้มีหนังสือด่วนมากที่ ๘๒๕๕/๒๕๐๒ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๐๒ ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาปัญหาเรื่องสิทธิในการจดทะเบียนอากาศยานตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗

กรณีปรากฏว่า บริษัท Thai Airways International Ltd. (เรียกโดยย่อว่า THAI) ซึ่งเป็นบริษัทที่จะจัดตั้งขึ้นด้วยการร่วมทุนระหว่างบริษัทเดินอากาศไทย จำกัด กับบริษัท SAS จำเป็นจะต้องเช่าหรือเช่าซื้ออากาศยานจากต่างประเทศมาทำการบิน แต่เมื่อพิจารณาดูบทแห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ แล้ว บริษัทเดินอากาศไทย จำกัด เห็นว่าบริษัท THAI ไม่มีสิทธิที่จะนำอากาศยานที่เช่าหรือเช่าซื้อนั้นมาจดทะเบียนได้ไม่ เพราะบริษัท THAI มิใช่เจ้าของอากาศยานนั้น จึงเสนอขอให้ทางราชการพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ เพื่อให้สิทธิแก่ผู้เช่าหรือเช่าซื้ออากาศยานในอันที่จะนำเอาอากาศยานที่เช่าหรือเช่าซื้อมาจดทะเบียนได้ด้วย ทั้งนี้ เพราะการเช่าหรือเช่าซื้ออากาศยานเพื่อทำการบินระหว่างประเทศนั้นมีหลักฐานแสดงว่าเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป คณะกรรมการการบินพลเรือนได้พิจารณาเรื่องนี้แล้ว มีมติขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาว่าบริษัท Thai Airways International Ltd. ซึ่งเป็นผู้เช่าหรือเช่าซื้ออากาศยานจากบริษัทการบินต่างประเทศมาทำการบินจะนำอากาศยานนั้นมาจดทะเบียนตามกฎหมายไทยได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๓) ได้ตรวจพิจารณาเรื่องนี้แล้ว ขอเสนอความเห็นดังต่อไปนี้

เมื่อได้พิจารณาความในมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งได้กำหนดหน้าที่เจ้าของไว้หลายประการดังเช่นให้ส่งคืนใบสำคัญการจดทะเบียน (มาตรา ๓๒) ให้จัดการให้มีการตรวจหรือแก้ไขตามรายการ (มาตรา ๓๕) ให้แจ้งอุบัติเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๖๑) และมาตรา ๗๐ ให้ลงโทษเจ้าของอากาศยานแล้ว ก็จะได้เห็นว่า หากผู้ขอจดทะเบียนมิได้เป็นเจ้าของแต่ได้เช่าหรือเช่าซื้ออากาศยานจากเจ้าของซึ่งเป็นชาวต่างประเทศและอยู่ต่างประเทศเช่นนี้แล้ว จะให้ปฏิบัติตามหรือลงโทษตามกฎหมายไทยมิได้ นอกจากนั้นบทนิยามคำว่า “ผู้ดำเนินการเดินอากาศ” และบทบัญญัติในมาตรา ๒๑ ที่ว่า “เจ้าของอากาศยาน ผู้ดำเนินการเดินอากาศ ผู้ประจำหน้าที่ และบุคคลอื่นในอากาศยานต้องปฏิบัติการเพื่อความปลอดภัยตามข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน” ทำให้เห็นได้ชัดว่า กฎหมายประสงค์จะให้แยก ผู้ดำเนินการเดินอากาศ กับ เจ้าของ

ออกจากกัน

อาศัยเหตุดังกล่าวจึงเห็นว่าบริษัท Thai Airways International Ltd. ซึ่งเป็นผู้
เช่าหรือเช่าซื้ออากาศยานจากบริษัทการบินต่างประเทศมาทำการบินจะนำอากาศยานนั้นมาจอด
ทะเบียนตามกฎหมายไทยหาได้ไม่

(ลงชื่อ) หยุต แสงอุทัย

(นายหยุต แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๐๒

พระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ.๒๕๕๗

มาตรา ๓๒ ใบสำคัญการจดทะเบียนอากาศยานเป็นอันใช้ไม่ได้เมื่อ

(๑) มีการเปลี่ยนแปลงกรรมสิทธิ์ของอากาศยานนั้น

(๒) อากาศยานนั้นตกอยู่ในสิทธิครอบครองของบุคคลซึ่งขาดคุณสมบัติตาม

มาตรา ๓๑

(๓) ปรากฏว่าการเป็นเจ้าของอากาศยานนั้นไม่เป็นไปตามที่แสดงไว้ในการจด

ทะเบียน

(๔) อากาศยานนั้นได้รับความเสียหายมากจนไม่เหมาะสมที่จะใช้การต่อไปได้

(๕) ใบสำคัญสมควรเดินอากาศของอากาศยานนั้นสิ้นอายุเกินกว่า ๖ เดือนแล้ว

(๖) อากาศยานนั้นได้สูญหายไปเป็นเวลาเกินกว่า ๓ เดือนแล้ว

ในกรณี (๑) ถึง (๕) ให้เจ้าของที่จดทะเบียนอากาศยานนั้นส่งคืนใบสำคัญการจดทะเบียนแก่พนักงานเจ้าหน้าที่โดยไม่ชักช้า

มาตรา ๓๕ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าอากาศยานใด สมควรจะได้ทำการตรวจหรือแก้ไข ให้มีอำนาจสั่งให้เจ้าของอากาศยานนั้นจัดการให้มีการตรวจหรือแก้ไขตามรายการและภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๖๑ เมื่อมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นแก่อากาศยานใดในราชอาณาจักร หรือแก่อากาศยานไทยในต่างประเทศ ให้เจ้าของในกรณีอากาศยานไทย หรือตัวแทนเจ้าของในกรณีอากาศยานต่างประเทศ แจ้งอุบัติเหตุนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่โดยมิชักช้า และทำรายงานตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

มาตรา ๗๐ เจ้าของอากาศยานใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ มาตรา ๓๒ วรรคท้าย หรือมาตรา ๓๓ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท